

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVII бр. 97 (1546) В. Търново, събота, 12 август 1961 г. Цена 20 ст.

ЗА МОГЪЩЕСТВОТО НА ЛЮБИМОТО НИ СОЦИАЛИСТИЧЕСКО ОТЕЧЕСТВО

Остава по-малко от месец до 17-годишнината от социалистическата революция у нас, до славния ден — 9 Септември.

Когато човек оглежда изминатия път, обхваща го гордост, че и той е дал нещо за това нобилан възход, чувствуват прилив на нови сили, усещане, че може да даде още повече за осъществяване на светлите перспективи на близкото бъдеще. А тия перспективи са така ярко очертани във величествената Проектпрограма на КПСС, така ярко подкрепени от оезпримерните подвизи на светлите космонавти Юрий Гагарин и Герман Титов!

И затова малкото дни, които остават до нашия най-голям национален празник, трудещите се в окръга използват, за да постигнат още по-големи успехи в изпълнението на плана, на по всички показатели, разгръщат движението за комунистически труд. В ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец, разгъвайки Проектпрограмата на КПСС, машинистите работят поемат допълнителни задължения в чест на 17-годишнината от социалистическата революция и предстоящия XXII конгрес на КПСС. В името на тия големи събития захароварите от Държавния завод за захар в Горна Оряховица всекидневно увеличават количеството на преработнатия захарно цвекло за да достигнат в близки дни пълно наговаряне на новата техника. Железничарите от жп възел Г. Оряховица и главните пристанищни работници от Свищов умножават досегашните си успехи. Кооператорите от Данкитово звено в ТКЗС — Павликени, и свине-въдките от фермата на Мария Майсторова в Страхилово и всички кооператори в окръга, коюващи за званието „Звено или ферма за комунистически труд“ ооразцово извършват всички селскостопански работи.

Да! В окръга се чувствуват предпразнични трудов ентусиазъм, значително подсилен от цюликуваната проектпрограма на КПСС и от фантастичния полет на космическия кораб „Восток-2“.

Трудещите се добре разбират, че изпълнението на плана и обещанията по всички показатели, сръчното и качествено извършване на всички селскостопански работи — това значи достойно посрещане на 9 Септември, това значи полет в бъдещето, това значи засилване на мощта на Родината. Мощна и силна,

задрома силотена в още по-мощния социалистически лагер. В авангарда на който крачи великият Съветски съюз. Народна република България ще устои и на най-силните бури, като верен страж на мира и социалистическите завоевания на Балканите.

Затова сега в дните пред 9 Септември, съвсем не е редно да има предприятия, които да не са си изпълнили плана. А такава през м. юли имаше 18 (ообшинството трудово-производителни кооперации). И после планът трябва да бъде изпълнен по всички показатели. Лозунгът „Всяко предприятие с изпълнен план по всички показатели!“ е закон, на който следва да бъдат подчинени усилията на трудовите колективи, на всеки трудещ се.

Нима достойно ще посрещнат големия празник и ония ръководители на ТКЗС, ДЗС и МТС, кооператорите, механизаторите и селскостопанските работници, които не поливат в тия суши дни при наличността на достатъчно вода в язовирите, не силажират, не извършват всички селскостопански работи навреме? Не! Не може да има сега такива хора, които да не чувствуват като приятен дълг да се отсрамят за Празника и за XXII конгрес на КПСС с нещо по-голямо, което да бъде техният принос в битката за светлото бъдеще на човека, в битката за опазване на мира и обуздаване на налудничавите глави на Запад, които нскят да хвърлят света в нова унищожителна война!

В своята историческа реч на 7 август т. г. Никита Сергеевич Хрущов призова съветските граждани, където и да се намират те, да укрепват могъществото на своето любимо социалистическо отечество. „Нека трудът, енергията и таланта на всекиго се влее в оония трудов поток!“ — прикани мъдрият съветски ръководител.

Нима този призив не важи и за нас, за всички, които имат социалистическо отечество, за всички, срещу които е насочена заплахата на империалистите?

На работа другарки и другари, по-широк размах на социалистическото съревнование в чест на 9 Септември и на XXII конгрес на КПСС, за да укрепваме могъществото на нашето любимо социалистическо отечество, за да летим с още по-голяма скорост към светлото бъдеще на комунизма!

Пред 17-годишнината на социалистическата революция С ритъма на времента

НАШИЯТ
РЕПОРТАЖ

ОТВЪН ОЩЕ ШЕТАТ строителите, а на входа като те срещне и лъхът на грясна боя или чухе почукването на монтажниците, които работят по климатичната инсталация, ще помислиш, че тешърва тук ще се внасят машините. Но тръгнеш ли към стълбите, откъм подготвителното отделение на новия цех в текстилна фабрика „В. Мавриков“ — В Търново дочуваши тяхния напев. Когато откренеш вратата на предачницата, ще чуеш и песента на времента. Двадесет хиляди са те. Двадесет хиляди нишки отпридат. Чак да не повярваш, че дневното производство от тия тънки нишци в тия цех може да бъде 5 тона!

Погледът се плъзва в просторното светло помещение, спира по многобройните стълбени люлки на луминисцентните лампи, една до една подвесени отгоре, опипва новите машини с маслено-зелен цвят, кутинките на електромоторите, застанали в стройни редици в страни и се радва на веселите млади работници.

А напевът на машините е един и същ. Той не спира тук и нощем. Шест бригади в три сменни се редуват на трудов пост с единствената мисъл да надхвърлят нормата и да дадат повече на народното стопанство. Пет от тях вече воюват за званието „Бригада за комунистически труд“. И непременно ще успеят защото още в равновесната на първия месец четем, че планът е преизпълнен, като е произведено 116 тона и 677 килограма първокласествена прежда.

В смяна „А“ са все млади хора, че даже и бригадирката им Ричка Янкова. И почти всички са среднистки. Заговорили ли с тия момичета, бузи те им порумяняват и забеляваш как пламват. Ех, — начал! Ше посвикнат и да не се възмущават като станат майсторки в специалността си. Естествено е всичко това. Такава е младостта. Такава е тия и в производството.

Но с всеки ден умението расте. Ето една нишка е спряла. Не може Кина Дончева да не забележи, че има скъсване. Ше дотича и само за миг каляметъ че потрение и тънчката нишка като струйка пак започва да тече. Такава е и Стефка Георгиева, и Иванка Ботева, такива са всички предачки

Проектпрограмата и не-обикновенният космически полет, както и речта на Н. С. Хрущов от 7 август предадох на последните дни в Държавния завод за захар — Г. Оряховица особен смисъл. Интересът към тези забележителни документи на мира постоянно расте. Всички профгрупи в Бонбонната фабрика прекратват осмислено обедната си почивка в разучаване на Проектпрограмата и речта на другаря Хрущов. Радостни са работничките от профгрупата на

Грозданка Аспарухова, че в Проектпрограмата се предвиждат изключителни грижи за облекчаване труда на жената. А комсомолките от бригадата „Лилияна Димитрова“ с ръководител Надежда Обрешкова, воюващи за званието „Бригада за комунистически труд“, вдъхновени от Проектпрограмата, решиха да работят по почина на Ленинградските комсомолки по комплексно-техническите планове за повишаване производителността на труда.

Задълбочено се четат и обсъждат документите на мира в Захарната и Спиртната фабрики, в ТЕЦ, ремонтно-механичния цех. „ТАСС отново заглупи дрънкането на оръжие“ — казват работниците от капиталното строителство. А членовете на лехрската бригада „Юрий Гагарин“ споделиха възторжено, че денят на комунизма настъпва, пътят към него е вече ясен.

Г. ГРЪНЧАРОВ
редактор на многотомната „Заводска борба“

ПЪТЯТ Е ЯСНО ОЧЕРТАН

Неизмерима е радостта на нашия народ, на трудещите се от окръга от смелия полет в Космоса, който извърши Героят на Съветския съюз, летецът-космонавт майор Герман Степанович Титов. Не можем да не се гордеем и ние, когато виждаме колосалното развитие на съветската наука и техника, когато се осъществява мечтата на човечеството. За това ни пишат в своите писма и дописки и читатели от град Елена.

„Великите постижения в областта на науката и техниката и разгадаването на тайните на природата, както и ясно очертаната в Проектпрограмата на КПСС велика цел — построяването на комунистическото общество в страната на Ленин — вдъхновява трудещите се от Еленския край за новите трудови дела. Нашият път е ясно озарен от великите идеи на комунизма. Целта ни е ясна и близка. Ше я постигнем.“

Членовете на Градската организация на Отечественния фронт изразяват своята безгранична преданост към славната КПСС — честта и съвестта на нашето време — и пише другарят Стефан Жеков, председател на Градския комитет на Отечественния фронт.

„Изпитвам истинско щастие, — пише другарят Н. Недялков, — че живея в такова славно време. Приветствувам от все сърце великия смел полет на съветските хора към комунизма и Космоса.“

Своя възторг и гордост от Проектпрограмата на КПСС и полета на Герман Степанович в Космоса изразява и Ив. Брайнов — председател на Градския комитет на ДОСО в града.

КВАМЕ НКРУМА В НАШАТА СТРАНА

В четвъртък нашата Столица сърдечно посрещна д-р Кваме Нкрума, президент и ръководител на правителството на Република Гана. У нас той дойде по покана на председателя на Президиума на Народното събрание Димитър Ганев и председателя на Министерския съвет Антон Югов. В страната и в целия свят д-р Кваме Нкрума е познат като един от най-видните борци против колониализма и империализма, за свободна и независима Африка.

Същия ден скъпият гост изпрати официално посещение на първия секретар на ЦК на БКП Тодор Янков и на другарите Димитър Ганев, председател на Президиума на Народното събрание и Георги Трайков, първи зам. председател на Министерския съвет. Д-р Кваме Нкрума и придружаващите го официални лица положиха венец пред Мавзолея на вожд и учител на нашия народ Георги Димитров и се поклониха пред саркофага му. Придружен от другаря Димитър Ганев, президентът на Република Гана д-р Кваме Нкрума посети и слабостковия завод „Кл. Ворошилов“. В цеховете на завода той бе сърдечно посрещнат от работниците. Речта, която той произнесе тук, бе често прекъсвана и изпратена с продължителни ръкопляскания.

На устроения вечерта прием в негова чест произнесоха речи другарят Димитър Ганев и д-р Кваме Нкрума. На високия гост бе връчен орден „Георги Димитров“, с който Президиумът на Народното събрание го награждава за неговите заслуги в борбата срещу колониализма, за укрепване на световния мир и разбирателство между народите.

Вчера д-р Кваме Нкрума и придружаващите го лица напуснаха нашата страна. На аерогара София те бяха сърдечно изпратени.

ПОЛСКИ ГОСТИ В ТЪРНОВСКИ ОКРЪГ

В четвъртък гостуващата у нас по покана на Постоянното присъствие на БЗНС делегация на Полската обединена селска партия пристигна в окръга. Делегацията се придружава от члена на Управителния съвет на БЗНС Георги Андреев.

Пратениците от братска Полша бяха посрещнати от председателя на Окръжната земеделска дружба и заместник-председател на Изпълкома на Окръжния народен съвет Петко Кожухаров, председател на Окръжната земеделска дружба Минчо Тодоров, секретари на Изпълкома на Окръжния народен съвет и член на Окръжния комитет на Партията Йордан

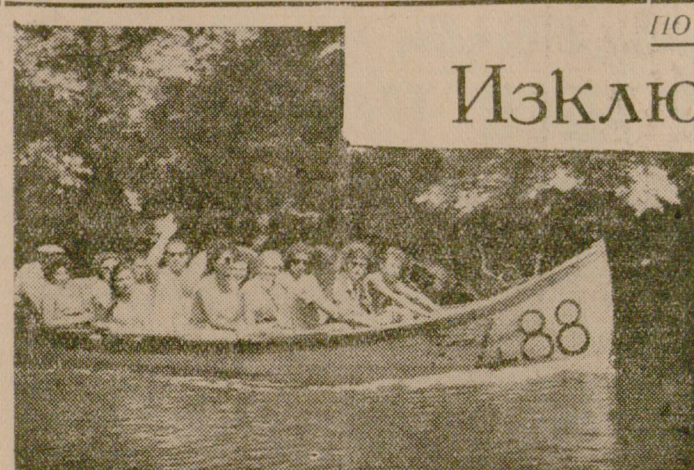
Илчев, много кооператорки и кооператори от село Балван.

Другарят Петко Кожухаров приветствува топло скъпите гости.

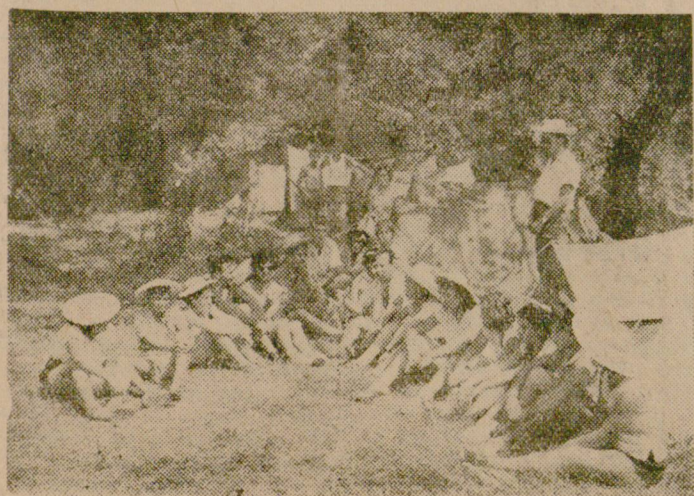
Вечерта гостите се любуваха на живописния и неповторим град Велико Търново. Вечерта те разгледаха историческите паметници и местата в града, след което посетиха кооперативното стопанство в с. Джуклюница.

Водачът на полската делегация Юзеф Олшински секретар на Главния комитет на ПОСП и депутат в Сейма на Полската народна република, подари комплект играчки на детската градина в селото.

След обед делегацията отпътува за Черноморие,

По Ропотамо.

Беседа по време на почивка.

Снимки: Ал. Тошев

ПО СЪЛЪКИТЕ НА ЧЕРНОМОРЦИ

Изключително полезно

ПОВЕЧЕ от две седмици група средношколци от град В. Търново със своите ръководители обхождат пеш родното Черноморие. Всеки ден носи нови изненади, разкрива нови прелести, буди нови възхищения.

Не са стихнали още възторзите ни от китното Приморско, от уюта на нашия бивак край устието на Дяволска река и ето ни пред чаровната река Ропотамо. Само след един ден ще до разкрива прелестите си живописното градче Созопол. Амфитеатърът на полуостровните дъги ни напомня любимото наше Търново.

Смислено минаха дните ни в Бургас. Никой от нас няма да забрави срещата с д-р. Яръмов на остров „Болшевик“, пламенното му слово за бъдещето на 43-мата комунисти от зачоление.

Пътуването до революционното село Каблешково, срещата с майката на поета — партизанин Атанас Манчев, къщата музей на съпротивителното движение в селото оставят дълбоки диря у всички ни.

Зареждат се след това златните хълмове и старинната архитектура на Несебър, планинския пейзаж на Обзор, романтиката на река Камчия.

Двата последователни прехода пеш от Обзор до Камчия около 32 км и от Камчия до с. Галата над 28 км показва издръжливостта на всички участници.

Вече трети ден сме във Варна; три пълноценни слънчеви и морски бани, много впечатления, посещения на музеи, заводи и др.

Изминати са над 150 км пеш. Построявани и прибирани 12 бивака. Преходите пеш стават сутрин от 4.30 или 5 часа до 10.30 — 11 часа. След това почивка край морето.

Пътешествието по черноморското крайбрежие е изключително разнообразно, интересно и полезно за участниците. Наред с богатството от впечатления и нови познания, наред с каляването и преодоляването на трудности, всеидиешните слънчеви и морски бани укрепват здравето. Вече бронз е покрил всички тела. Всички участници са бодри и здрави.

Краят наближава, а струва ни се, трудно ще се разделим с палатките и тежките раници и дружина колективи.

Шели СИРАКОВА

В. Р. Издана в черноморски с. В. Търново на 16 август.

На първенците заслужена награда

В благородното съревнование за навременното прибиране жътвените култури, организирано под шефството на отдел „Селско стопанство“ при Окръжния народен съвет, Окръжното профдружество на работниците от селското и горското стопанство и федерацията на вестник „Борба“ се включиха десетки механизатори от окръга.

Като се взеха предвид условията в района на машинно-тракторните станции в окръга и се прецениха получените резултати, комисията за излъчване на първенците определи следните награди:

Първа награда от по 500 лева получават:

Тодор Недев Тодоров, комбайнер от МТС с. Полски Тръмбеш, пожънал 5 465 декара и овършал 895 тона зърно;

Петър Георгиев Александров, комбайнер от МТС Ресен, пожънал 3 360 декара и овършал 805 тона зърно;

Илия Ангелов Ванков, комбайнер от МТС Павликени, пожънал 3 600 декара и овършал 770 тона зърно.

Втора награда от по 400 лева получават:

Стефан Тодоров Бенов, комбайнер от МТС Полски Тръмбеш, пожънал 3 850 декара и овършал 721 тона зърно;

Христо Димитров Радев, комбайнер от МТС Камен, пожънал 3 109 декара и овършал 685 тона зърно;

Петко Димитров Чантов, комбайнер от МТС Горна Оряховица, пожънал 3 620 декара и овършал 577 тона зърно.

Трета награда от 300 лева получават: Манол Иванов Стоянов, комбайнер от МТС Елена, пожънал 3 020 декара и овършал 370 тона зърно.

ВДЪХНОВЕНИЕ ЗА НОВИ УСПЕХИ

(Всички секции на заводския партисен комитет при ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец Б. ГАНЦАРОВ)

Предложената за широко обсъждане от комунистите и всички трудещи се на Светския съюз Проектпрограма на КПСС е забележителен документ на нашата епоха. Още в първите дни, когато тя става известна, предизвиква огромен интерес сред работниците, инженерите, техниците и служителите в Завода. В нея се виждат своето щастливо коммунистическо утре.

Оценявайки голямото значение на Проектпрограмата за нашата Партия, бюрото на заводската партийна организация своевременно организира разучаването ѝ от целия производствен колектив. В това отношение то се ръководеше и от указанията на Окръжния комитет на БКП. Инструктиран бе агитаторският апарат. В инструктажа се изтъкна огромното значение на Проектпрограмата и задачите на агитаторите за нейното разясняване. За четци на програмата бяха определени най-добрите агитатори — членовете на партийното бюро, някои началници на цехове и отдели.

Разучаването на този исторически документ започна по бригади, цехове, участъци и смени. Всеки работник и служител с внимание и неотслабващ интерес слушаше разгледаните един след друг разделите от Проектпрограмата. Възхищаваше се. Чувствата и мислите на машиностроителите в тези дни са обхванати от топла радост, предизвикана от великите перспективи, които чертае Коммунистическата партия на Съветския съюз, от новия подвиг в покоряването на Космоса — полета на майор Герман Титов, от забележителната реч на Никита Хрущов, произнесена на 7 август по Московското радио и телевизия. Всичко това породило ентусиазъм сред работниците за изпълнение на производствения план, за нови творчески достижения.

Характерна в това отношение

ние е инициативата на конструкторите и техниците от Завода. Когато главният конструктор Стефан Бояджиев разглеждал пред тях част втора от Проектпрограмата — задачите на КПСС в строителството на коммунистическото общество, те единодушно решават в чест на XXII конгрес на КПСС и 17-та годишнина от социалистическата революция в България, да поемат допълнителни задължения за разработване извънпланово през август документацията за омотателните инсталации на ДМК „Република“ в гр. Свищов и „Панайот Ципков“ в гр. Горна Оряховица. Приеха още отделите цялостно да се включат и активно да подкрепят новозграденото обществено конструкторско бюро за разработване на някои нови машини и приспособления, като: внедряване на метчик-проталка, с което ще се увеличи производителността на труда при съответната операция с около 30 на сто, въвеждането на лети чугунени тели на ножовете, посредством което ще се избегне ковачката работа, въвеждане на пропелери на шпоначни канали. Поети бяха обезпечени и за модернизиране на бандажния струг и др.

Фрезовата бригада на Стефан Цонев обеща да изпълнява нормите си с 3—4 процента повече от обещаното преди това, а бригадирът Цонев да подпомогне трима от работниците в неговата бригада за повишаване на тяхната квалификация. Такива обещания при разглеждане на Проектпрограмата бяха дадени и в другите бригади и отдели.

Разучаванки новата Програма на КПСС, колективът на Завода мобилизира силите си за изпълнението на плана за второто полугодие преди срока и по всички показатели. За него тя е вдъхновение за нови по-големи трудови постижения.

НАШИЯТ КАЛЕНДАР

Карл Либкнехт

(По случай 90 години от рождението му)

На 13. VIII. 1871 г. в семейството на професионалния германски революционер-марксист Вилхелм Либкнехт се ражда син. Карл — такава име дава той на сина си и отбелязва в кръстното му свидетелство: кръстници — Карл Маркс и Фридрих Енгелс от Лондон.

Още от малък Карл Либкнехт вкусва от негодите и лишенията, на които е подложено неговото семейство. От баща си той жадно поглъща идеите за работническа правда и с пелена си жар на пламенен юноша дава обет да изпълни заветите на своя кръстник — Карл Маркс.

Към революционното работническо движение младият Либкнехт се присъединява още в студентските си години.

Популярността на Либкнехт бързо расте и той активно навлиза в политическия живот на Германия. В началото на века ние го виждаме вече изтъкнат деец на германската социалдемократия. В 1902 година бива избран за депутат в Берлинската община, а в 1912 година — за депутат в райхстага.

Името на Карл Либкнехт е тясно свързано с борбата на девите сили в Германия против ония, които подготвят кръвава световна война. В тази борба Либкнехт отдава особено значение на младежта. Като депутат в райхстага, той грезно разобличава германските индустриалци, начело с Круп, които готвят кръвава касацина.

Заради безпощадната си борба против предателската политика на социалдемократическите водници Карл Либкнехт бива изключен от парламентарната група на социалдемократическата партия (1916 г.) и пренася цялата си борба извън парламента под лозунгите: „Долу войната!“, „Долу правителството, което води гражданска и разбойническа война!“

За сметката му реч на първоякейската демонстрация същата година той е арестуван и осъден на 4 години каторга, където и посрещна външноизвестния за победата на Октомврийската революция в Русия.

Освободен под натиска на революционните сили, верни син на германската работническа класа взема дейно участие, заедно с Роза Люксембург, Клара Цеткин и други дейци на левията, в поем

врийската революция в Германия.

С огромната си революционна енергия Карл Либкнехт се стреми да създаде чиста, без всякаква опортюнизъм и реформизъм Германска коммунистическа партия и на 30 декември 1918 г. успява да свика нейния учредителен конгрес. Пригласен да живее в легалност, въпреки разгром на революцията и бясното настъпление на реакцията. На 15 януари 1919 година Карл Либкнехт и Роза Люксембург биват заловени и още същия ден, по заповед на озлобеното социал-шовинистическо правителство на Еберт и Шайдеман, зверски убити.

Германската работническа класа няма да забрави никога своя пламенен трибун.

Стоил МОРТЕВ

Ганчо Косерската

Бекир носеше дълга арнаутска пушка, която беше пределно ниско, рамното си, два арнаутски сини-тепелини пишова и един нож с бели черени. На кръста му отстрана висяха две черни паласки, оковани с дребни каласни пулове. Той беше с бяла фистанела, джамдан, чепкен, с кюлаф — привързан с черна басма, с калци и червени калери. Като знаеше, че от Геран няма кой да го търси, той се отпусна и само мечтаеше, де ще стигне вечерта на конак. И с тия мисли се приближаваше към дъла Глоговец. Бекир не беше изминал половината път, когато под моста като сенки се явиха двама и се изгубиха под сянката на дувара до западната му страна, гдето се течеше вода.

— Ти дръж брадвата! — чепнеше един глас. — И като ти кажа „Удри“ — с острието удри право в главата: тя е остра като бръснен, но гледай верно. Аз се надявам да не дойде до брадвата, ама да видим. Ако не отседне, тогава брадвата е моя. Аз ще отсеча или неговата глава, ей там в урвата, или коня ще убия.

Тропането на конете прекъсна шепнешкия разговор.

За здравето на трудовите хора

На красиво място, сред много зеленина, се намира Градската обществена болница в Горна Оряховица, построена от Народната власт. Ако човек и погледне отвън, би казал, че всичко е съвсем спокойно и дори, че в нея няма жива душа.

Но достатъчен е само един поглед към главния вход и първото впечатление се променя.

В тази прекрасна сграда животът среща смъртта и я побеждава, за да може хората да се радват на труда, на слънцето, на цветята. Тук се радват и много граждани, утешени строители на комунизма.

Болницата е ковачница на здраве, живот и радост в район със 100 000 население.

Утро, Хубаво чисто утро, упоено с дъха на тревите и цветята от парка на болницата. В хирургическото отделение е оживено. След няколко минути предстои операция на аростаната жлеза на болна.

Ще я извърши доктор Дюлгеров — най-възрастният лекар в отделениято. Не за пръв път той прави такава операция. Със сигурност борови с инструментите, без да се багви нито миг. (Снимка № 1) Ще влезе в строя откото един от строителите на новия живот.

Напрегнати са минутите и в стоматологическото отделение. Веселина Чакалова — една от най-добрите в болницата зъболекарки, се е заела да лекува болния зъб на своя пациентка (Снимка № 3).

Трудно е човек да разбере къде е детското отделение. Там не се чува обичайният детски глъч. Сестра Люцканова им чете книжка с приказки и всяко дете иска да чуе приказката за вълка и лисицата, за баба Меца. (Снимка № 2). Тук децата не само получават отново здраве, но и научават много полезни неща. Грижите на лекарите от Горнооряховската обществена болница никога не намаляват. И не само в болницата, а и извън нея.

За грижите, които полагат лекарите и медицинските ра-

ботници, трудещите се от сърце благодарят. И тази благодарност е отправена на първо място към Партията и Народната власт, осигурили безплатна медицинска помощ за народа.

Текст и снимки: Н. КАЧАКОВ

Златни украшения от римско време

В стопанския двор на ТКЗС „Път към комунизма“ в град Павликени при изкопки за основа на овчарник на 1 август 1961 г. строителната бригада на стопанството с отговорник Марин Рашков Минев открила малка гробница, изградена от тухли и хоросан, покрита с голяма каменна плоча. Върху тухления под на гробницата били открити шест златни украшения: една огърлица, три гривни, една обеща и един пръстен, украсен с червен скъпоценен камък. Всички украшения са изключително на пръстена, са направени от златна обела тел, чиито краища са завити спирално един около друг.

В гробницата е било погребано малко дете — момиченце, на което принадлежат и откритите златни украшения. Те се отнасят към III век. Гробницата е свързана с некропола, който се простира на север от град Павликени.

Съществуващият некропол, както и откритите досега паметници на културата в град Павликени и околността, говорят, че в този плодороден край е съществувало значително римско селище. Намерените златни украшения са принадлежали на дъщерята на някой богат робовладелец, владенията на който се простирали върху земите около град Павликени.

МЛАДЕНЧКО ДЕЛО

Есента е била винаги най-напред предчувствие. Тя идва с дъха на узрелия слънчоглед с острата и упойваща миризма на окосената мента.

И въздухът е някак друг, топъл, погледът, носещ тръпката на топлото лято. И хората обгорели от лятната жаравана, са доволни от плодотворната своя труд.

Така е и сега. Преди да е спинала шарките си златокозата есен, паричниците стъбля разплитат дежни коси, зърната наливат млечен сок.

В началото на есента идва време за селяните. Колко шум и радостна глътка пълният стопанския двор! И само сега ли? Всяка година средношколците от с. Полски Сеновец приемат от сърце тази задача. Тогава настъпват ония хубави напрегнати дни, когато младостта шапна, когато тоновете зелена маса пълнят селяните ями.

Русокосят Петко Димитров е хаанал здраво вилата и разхвърля зелената маса. До него е Или Петков. И двамата смоят в работата си. А пък селянозачката няма умора, безспир изхвърля нарязаната зеленина.

— Ехей! Хайде нова каруца дойде! — провиква се Цветанка Попова — и всички настъпват се нахвърлят на кармата.

Така беше вчера, она ден. А сега? Днес е някак тихо. Селянозачките уморено мълчат.

Наблизо до стопанския двор в местността „Старите лозя“ пълзят две ремаркета. След тях се дига завеса от пепелак. Но скоро те напускат грашния път и навлизат в царевичния блок. Трактористът Димитър Колев още не може да се радва на току-що закупения селянокобайн.

Машината заменя труда на десетки кооператори. Сама изрязва царевичните стъбла, наситява ги и товари в ремаркетото, което върви в нея.

Напълни ли се, то потегля, а на негово място идва празно. След десетина минути и то е пълно и поема към стопанския двор. И така от ранна утрин до късна вечер.

Една траншеяна яма е запечатана, довършила се втора. А младежките ръце нямат умора. И само как радостно светят очите им! Тази радост идва не само от изработените 30 трудодеца от средношколците, Това не е за първи път. И миналата година, пък и по миналата селянът е дело на средношколците. По-важно е другото — признателността на кооператорите, че техните деца не са чужди на кооперативния труд, че сами пожелават тази работа.

М. МИХАЙЛОВ

ИЗ ПОСЛЕДНАТА ПОЩА

МНОГО НАВРЕМЕ

Под заглавие „Да приготвим повече силаж за селскостопанските животни“ в брой 10 от 4 август т. г. на многотиражката „Димитровски завет“ е поместена уводна статия. В нея, след като се изтъква, че с всяка измината година количеството на приготвения силаж в ТКЗС в с. Карансен се увеличава, а заедно с него се подобрява и продуктивността на животните, се подчертава колко силно е предвидено да се приготви през настоящата година, как най-добре ще се постигне това.

„Бързото приготвяне на необходимите количества силаж — пише в статията, — е възможно само като се механизира косенето, превозването, нарязването и претъркването на силажната маса. Кооператорите нагрудиха в продължение на няколко години достатъчно спит по приготвянето на силажа. Най-добра организация се постига като на всяка бригада се възложи да приготви определено количество силаж“.

Стопанството през тази година трябва да направи от редовна царевича 2 600 тона силаж, от фуражна царевича първа култура 6 020 тона и от царевича втора култура 8 970 тона от които за зелено подхранване 4 680 тона. Предстои да се слагайрат и слънчогледовите пшита от 3 727 декара площ. Това като се има предвид статията препоръчва:

„Да се огледа какво е състоянието на селянозачките машини. Да се провери навреме техническата изправност на 7-те селянозачки, с които ще се слагайрат“.

„Голяма помощ, се казва по-нататък, при слагайрането трябва да окажат членовете на ДКМС. Миналата година младежите от с. Сломер, Карансен и Батак приготвиха 30 на сто от предвидения по плана силаж. Тази година този процент трябва да бъде увеличен. Дълг е на младите кооператори и механизатори, на средношколците, студентите и пионерите активно да се включат в слагайрането“.

И заключават: „За дадат, които поставят общинският партисен комитет и управителният съвет на ТКЗС — да се приготви 14 000 тона силаж, трябва да бъде изпълнена. Така ще се подобри фуражната база, ще се създадат условия за произвеждането на повече животински продукти — месо и мляко за кооператорите и за цялото народно стопанство“.

На този въпрос сега трябва да обрънат сериозно внимание всички многотиражки.

Недостойна постъпка

Дружественият комитет на Комсомола в с. Алеково реши да проведе ударен комсомолски ден. Сутринта на определеното място комсомолците чакаха със сръпове. Трябваше да очистят от плевели люцерната, оставена за семе.

И ние се справихме с тази задача добре. Но не могат да се похвалят със същото М. Божанова и Трифонка Петкова. Те най-демонстративно напуснаха нявата и потеглиха към село.

Недалко Чалъков

най край земята ниско. Отбий се в някоя нива, седни в житото, дотде замисне, и после пак върви. Но няма кой да те срещне — среднощ няма още!

Милна не продума ни дума, прекръсти се и се изгуби из тъмнината. — Води коня напред, а аз ще водя неговия, — рече Ганчо, — и хайде къде Миховири!

Подир тия думи те заминаха из дъла Глоговец надолу къде Янтра. —

Над бейския яз, пет-шестото тин разкрива на запад се въздигаше един висок бряг до десет-надесет човешки боя над водата; той беше прав как то стена, защото в дъното му беше течението на Янтра, като се засилваше от брода над него, колнаеше то отдолу и се въртеше на пенлива въртопа. Склоните села казаха, че тая въртопа дъно няма и когато завлече и завърти, не излизаша оттам — завира го под брета и там си остава, доде се надуе и го изхвърли водата нагоре. Тука се удавил някой си Михо, от който и вирът си получил — от името на Михо — Михов вир. Или, как то си го изговаряха тогава. Миху-вир.

След няколко минути на щите нощни пътници, или по-добре бродници да ги наречем, защото в това време според изсеритото само бродниците ходят край реките и вършатата, се явиха над Миху-вир като сенки.

— Фистанелата му е готов чувал — рече Ганчо — да я

напълним с камъни, да я зарежем, че — долу!

Снеха Бекировия труп от коня, набрала из нивата над брега камъни и, като напълниха фистанелата, свързаха я около краката му с копирени му пояс, опинаха го, извадиха един кинер от кръста му и, като го уловиха за по един крак и ръка, залопяха го и го метнаха от брета. След два-три мига се чу съв въртопата едно „пъмбури!“ и всичко утихна. —

— На момиче! — рече Ганчо и скръдна зъби като тлиган.

Дисагите напълниха с камъни ги ги проведоха при стопаната им. На самаря, седлото — на всичко привързаха камъни. И всичко го погълна Миху-вир. — Пушката, ножът и пищовите дапаха най-досе в реката и всичко се свърши.

— Сега си иди у нас ти, думец, и си легни да спиш, а конете аз ще ги пусна да пасат. — Изтръснах кемери и с шепи се поделиха в тъмното, без да видят злато ли е или сребро, а кемерят и той, пък с пръст, отиде във водата. Старейт замина къде пъти и се изгуби. Ганчо възседна Бекировия кон и поведе другия и, като се върви къде Танова могила из Слатинския път, удари през мълката коринка. Като стигна на Песчака при моста, свали им юзди, удари ги колкото има сила, се тих и ги прекара през моста, а юздите хвърли във водата под моста.

Конете бяха от Тузлука и се ухтиха към селото си, де-

то са се кончили. Ганчо се ухтих пскрай дола и след един час стигна на нявата си, при Кутрина могила, — и пред слънцето заора.

Преди един ден от геранските цигани се беше изгубила една хубава циганска мома и се говореше различно за нея. На сутринта, като видяха, че и Бекир го няма, циганките при които Бекир ходеше често на гости, повечето от запис разпсухана из селото слух, че Бекир откраднал момата и я занесъл с коня си. — Братът на откраднатата циганка отиде из турския път, къде Търново, да пита, дали не е срещнал някой арнаутин със сестра му. Други цигани отидоха на Г. Оряховица на пазара да питат цигани и турци за момичето; селският кмет, кмет отиде на Търново да обядва на Рацинд бей, че Бекир побегнал. Българите в Геран се радваха и благодареха богу, че са се отървали от проклетия арнаутин. Недалко воленичарят, като чу, помисли си, че Чалпън Юсеми му е стонил гитите. С една реч — отлежна на всички, а най-много — на дядо Добрия, на Милка и на Ганча, който три нощи наред не беше спал.

Сутринта рано дядо Добрия и Милка отиваха в ливадите да плашат сено и върваха край Янтра надолу.

— Цяла нощ не можах да заспя, дядо, — рече Милка, — тамам задрема, изблещи се напреде ми с изплезения си язык, да го убие господ, и аз се стресна.

(Следва)

ПО-ГОЛЕМИ УСИЛИЯ
ЗА ПОВЕЧЕ ИКОНОМИИ

По призова на вестник „Работническо дело“ откликнаха и кооператорите и кооператорките от тракторно-полеводната бригада в село Церова кория.

Приети бяха мероприятията, според които трябва да се реализират икономии за 39 479 лв. 10 даа нови земи са засети с фуражни култури, от които ще се получат 1 000 лева. За разлика от други години, през настоящата много от работите по площадките за сушене и прибиране на зърното се извършва механизмирано.

Плодотворна реколта, която през тази година е обилна, се прибира по-напред. При план 2 500 кг череша са набрани 8 000 кг за 16 000 лева.

Добре се оползотворява и рекълтата от джанките, като досега са набрани 8 000 кг и

се очаква да се наберат още 2 000.

Необходимо е да се положат по-големи грижи за обирване на останалите плодове. В плана е предвидено 15 на сто от розовите в зеленчуковата градина да се използват и през следващата година. Досега, обаче, те не са прибирани и не ще могат да се използват.

В зеленчуковата градина има амбалаж, който стои струпан на камара от миналата година без някой да го потърси и се погрижи за него.

В много добро състояние са безразсодните домати, които ще донесат значителни доходи на стопанството при малък разход на труд и средства.

Вече е прибрано 250 тона сено. То е складирано добре и ще стигне за животните за през зимата.

Докато фуражът се съхранява добре то състоянието на животните не е добро. Всички постройки са пренаселени с животни, особено помещението, в което са настанени малките телета. Там върху площ от 38 кв. м. са поставени около 30 телета. Затова досега са умрели 5 телета.

Поставените хранилки в птицевъдната ферма не се използват, а гледачните носят храната на ръка по двора.

Инвентарът в стопанския двор не се поддържа в добро състояние, не се стопанисва, разхвърлян е, което става причина да се ремонтира често и да се правят излишни разходи.

Очевидно не само бригадирът на тракторно-полеводната бригада, но цялото ръководство на кооператива трябва да се замисли повече за стопанисването на инвентара.

РЕЙДОВА БРИГАДА:
Ст. Михайлов — партнен секретар; И. Петров — зам. инвентарист; М. Кичев — инвентарист; А. Иванова — секретар; А. Иванов — зоотехник и Ст. Чаталов — бригаден счетоводител.

РАСТЕ
ПОКОЛЕНИЕ НА КОМУНИЗМА

В съветския град Пикалево учениците от единадесет-летното училище са уредили музей на Владимир Ильич Ленин, в който са изложени над двеста експоната. Тука има репки снимки, макети, фотокопия на писма и други материали, разположени по теми: „Детските и ученическите години на Ильич“, „Революционната дейност на великия Ленин“, „Ленин в изкуството“, „По ленинските места“, „Ленин зад граница“ и други.

Музеят играе голяма възпитателна роля за поколението, което ще живее при комунизма. Екскурзоводи са учениците от по-старите класове. На снимката вие виждате ученичката от 8 „б“ клас Валентина Болшова да разказва на ученици от 5 и 6 класове за живота и дейността на В. И. Ленин.

А. П. БАХАРЕВ

наш фотокореспондент от Ленинград

Нова радост

С гордост носим на главите си кърпите с небесносин цвят и образа на Юрий Гагарин — първия покорител на Космоса. Сега нова радост изпълва сърцата ни — подвигът на втория космонавт Герман Степанович Титов.

Тая вест дойде от Великата страна в момент, когато разучаваме проекта за нова Програма на КПСС, Програма, в която прозира светлото бъдеще на човечеството, която ни изпълни с радост и ни въздвигна за нови по-големи успехи.

Ив. БОТЕВА

поедачка от текстната ф-ка „В. Мавриков“ — В. Търново

Слънце за трудовите хора

Радостен съм, че в навечерието на 70-годишнината от Учредителния конгрес на нашата славна Партия бе публикувана Проектпрограмата на Комунистическата партия на Съветския съюз.

В нея аз виждам отразени нашата дълголетна борба и наши мечти за по-радостен и по-щастлив живот. Проектпрограмата на КПСС е слънце за трудовите хора по света и в същото време унищожителен удар на вече умираещия капитализъм. Спрямо заплахите на североамериканските подпалвачи на нова война тя е сериозно предупреждение, защото в нея се поставя задача на съветските въоръжени сили... да бъдат готови всеки момент да

дадат съкрушителен отпор на империалистическия агресор.

Васил ТОДОРОВ

стар партнен член в с. Д. Орхановица

ПЪТЯТ ЗА ЛУНАТА ОТКРИТ

Сега новините стигат при нас бързо, а не както едно време. Още в неделя узнах за знаменития полет на майор Титов. Следях с голям интерес неговия исторически път в Космоса. Чувствам Герман Степанович като наш близък човек, а и той е такъв. С неговия героичен подвиг се гордеем и ние, българите. Гордея се и аз. Защото той извърши такава работа, за която западните страни дълго ще мечтаят.

За обикновения човек е трудно да разбере много неща, които стават. Но той ясно разбира и чувства големия скок, който направи и прави съветската наука и техника. Може вече с увереност да се каже, че пътят към Луната е открит и нищо чудно следващите космически кораби да бъдат отправени натам.

Костадин МАРИНОВ

телчар — с. Слиммер, Харнисенска община

Скъп дар

Продължителният полет на Герман Титов в Космоса е безпримерен подвиг, триумф на съветската наука и техника. Но той е и скъп дар за XXII конгрес на КПСС, потвърждение на величавата Програма, която Конгресът ще обсъди и приеме.

Заедно с трудещите се от Съветския съюз и целия свят от сърце се радват и джунгличани. През цялото време от излитането до приземяването на „Восток — 2“ те следяха с жив интерес всички съобщения за полета на майор Титов. С внимание изслушваха и завещаваша реч на Никита Хрущов. Всичко това ги вдъхновява към нови, по-големи производствени успехи.

Ст. Жеков, дописник

НА БЕЗПОЩАДНА БОРБА С НЕРЕДНОСТИТЕ
В ТЪРГОВИЯТА И ОБЩЕСТВЕНОТО ХРАНЕНЕ!

За да бъде по-добре

Колективът при ДСП „Балкантурист“ в Търново постигна добри успехи през първото полугодие на тая година. При обещание за годишна 10 000 лева, икономии, само за шест месеца тая сума е надвишена повече от три пъти. Добри са успехите и по останалите показатели на плана. Бълоз 100 000 лева повече от обещаното е и свързването печалбата. Това се дължи на икономии от разходи по обслужването и на подобрение процента на бруто печалбата.

Добри са резултатите и по качеството на храната, обслужването и поддържаната хигиена, за което най-добре говорят отзивите на преминаващите откуп чуждестранни туристически групи. Това са ласкави думи за нашата кухня за нашия град и нашата родина.

Ето какво пишат група туристи от Ленинград: „Прекрасно един ден в ресторанта, но той беше достатъчен, за да разберем колко добре ни обслужиха, с каква любов ни облякоха. Благодарим на българските другари за тяхната добротата и дружба“.

Но наред с добрите успехи а предприемачите съществуват и слабости. На много места лампите се оставят да светят и през деня, без да има нужда. В сладкарската работилница липсва лицензираща работи се ръчно и затова производителността на труда е ниска. Хладилната площ в бара е недостатъчна. При липсата на вентилация тук е задушно и горещо. А в хотелите, особено в горните етажни, поради неизправности на помпата, често няма вода. Правят се излишни разходи за телефонни разговори.

В ресторант „Балкан“ е не обходимо по-скоро да се довърши бирхалето, с което ще се подобри обслужването на клиентите, като също се ползва и като стол. Тук се чувствуваша липса на сладолед и други разхладителни напитки. Водоснабдяването не е добро. Липси са работните условия в

мийното отделение. Сладкарницата не предлага богат асортимент. Малка е витрината. Липсва вентилация, поради което е задушно. Рейдовата бригада прави следните препоръки:

Да се въведе по-строг режим при ползуването на електрическата енергия в показния ресторант; в бара да се постави вентилатор и да се закупи хладилник.

Да се извърши ремонт на парните котли. Помпата за вода да се приведе в изправност.

В ресторант „Балкан“ да се ускори пускането в експлоатация на бирхалето. Готварската печка да се приспособи за работа с газбол, с което ще се постигне икономия на гориво. Да се пусне в продажба сладолед, като се достави консерватор.

Да се монтира вентилатор в сладкарницата.

РЕЙДОВА БРИГАДА:

Марин НЕДЯКОВ — партнен секретар; Петко РАДЕВ — гл. счетоводител; първак ИВАНОВ — лаяновик; Тодор РАДКОВ — финансов инспектор; Христо СТОЯНОВ — секретар на ДПС; Илия МИРЧЕВ — гл. готвач при показния ресторант; Атанас НЕДЕВ — сервитьор, роководител на бригадата.

Уместно

предложение

В с. Виноград има рингова фурна за изпичане на хляб, в която се работи на две смеи. Вместо да улеснява кооператорите, тя им създава неприятности. В магазина няма винаги хляб или се продава не допечен.

Не е уреден добре и въпросът за превозването на хляба от фурната до магазина. Добре ще бъде, ако управата на ТКЗС помисли за улеснение на кооператорите. Вместо всяко семейство да получава пшеница, да я извозва до дома, до мелницата и фурната, може само да се заплащат купони за хляб и да се получават трици.

Георги Д. Узунов

НЕОБХОДИМ Е ОЩЕ
ЕДИН МАГАЗИН

В единствения смесен магазин на потребителната кооперация в село Константин се продават повече от 1 100 вида стоки. Тук има платове, трикотаж, конфекция, обувки, мебели, галантерийни и пасмантерийни стоки, детски играчки и какво ли не още, за повече от 400 000—450 000 лева. И този магазин, чиято работа значително се е разраснала през последните няколко години, продължава да се обслужва само от един магазинер.

Работата по проучването на нуждите на населението, доставката на стоки и самото продаване не са по силите на един човек, колкото и старание да влага той. По този начин магазинът не може да отговори на нарастващите изисквания на социалистическата търговия.

Този магазин обслужва голям район. Тук идват за покупки много клиенти. Магазинерът е принуден да вика на помощ жена си и децата си дори. Освен това помещението е вече тясно. Складът му е едва 4 кв. метра.

Ръководството на кооператива и Окръжният кооперативен съюз виждат тези нередности, но все още бавят обособяването на още един магазин.

Д. Дончев

ДНЕС НА СТРАНИЦАТА:

- ☆ Писма за подвига на съветския космонавт Герман Титов и за величествената Проектпрограма на КПСС
- ☆ Ценна инициатива на съветски ученици
- ☆ Сега е време за изнасяне на оборския тор
- ☆ По следите на рейдовите бригади в Церова Кория и в ДСП „Балкантурист“ — В. Търново
- ☆ Да помогнем на девойката зад манастирските стени!
- ☆ Търговията в Константин и в Масларево

Епохално постижение

Полетът на майор Герман Титов удиви народите от всички страни: Удивен съм и аз. Панически смутени са само империалистите, които изразходват милиони средства за въоръжаване, а не за благо на народите си.

Когато слушах съобщенията за новия полет на човек в Космоса, осъществяван пак от Великата страна на Ленин, огригавих поглед в тази страна 20 години напред. Колко изумителни неща ще станат до тогава! Нали там сега се обсъжда нова Програма на КПСС — Програма на нов стопански, технически и културен възход, на нови епохални постижения!

М. Мечников

Дирекция „В и К“ при Окръжния народен съвет в Търново

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

ОБОРСКИЯТ ТОР ОТСЕГА
НА ПОЛЕТО

Само в с. Климентово от Полскогръмбешкия кооператив са извезени 900 тона оборски тор. Извозването продължава с цел да завърши до края на този месец като по този начин се изнесе 1 800 тона.

В с. Раданово бригадата на Борис Милев вече е наторила 200 декара с 600 тона оборски тор. Тези факти не могат да не радват, но за съжаление, те не отразяват общото състояние на кооператива.

Все още не се спазват елементарните изисквания при изнасяне на оборския тор, при самото му разхвърляне. Много площи от захарното цвекло са вече изгорени, а в стопанския двор стои оборски тор.

При нечестноземните почви най-важното средство за увеличаване на плодородието е оборският тор. Установено е, че един тон оборски тор дава увеличение най-малко от 100 килограма.

Крайно погрешна е практиката оборският тор да се оставя на купчини по блоковете и се разхвърля след като е стоял седмици или месеци. Изложен на въздуха, той губи от хранителните си качества. От друга страна валежите измиват част от хранителните вещества.

След сеитбата, вследствие на неправилно изнасяне и разхвърляне на оборския тор се получават купчини от буино поиничали посеви, а на други места, слаби.

Най-добре е оборският тор да се изнесе до края на този месец, като се използват всички камиони, тракторни ремаркета. Разтоварването на тора трябва да става на тесни нивиди по дължина на целия блок, като се разхвърля незабавно на тънък пласт.

Веднага след разхвърлянето да се заорава. Хубаво е заораното да става с плугове и предпосадници.

Почти всички стопанства са извозили вече снопите. Захарното цвекло също се изнася. Сега времето е подходящо, защото работната ръка не е заета много.

Сега е време и за дълбоката оран. Заедно с нея следни и да се наторява. От натореността и пълно извършване на тези агротехнически мероприятия, зависи реколтата за следващата година.

Л. СТОЙКОВ, агроном

чрез Обществения редакция на „Борба“ и с. П. Търново

Нима можем да стоим равнодушни?

ДЕВОЙКАТА ТРЯБВА ДА НАПУСНЕ МАНАСТИРА!

Публикуваният в бр. 82 на в-к „Борба“ материал „Девойката не бива да се погубва“ дълбоко развълнува гражданите на Горна Орхановица. Съвсем естествено е нашата общественост да се интересува за девойка, която религиозният фанатизъм е хвърлил зад стените на манастира.

Отдох до Арбанашкия манастир да се срещна с тая девойка. Иззад високите, остарели с времето, стени на манастира ме държаше нещо старо, гнило, изостанало от епохата, в която живеем. По двора прибягват калуđerки. Исках в някоя от тях да позная девойката, чиято съдба развълнува толкова много хора. Ето, си. Гурно е тая, която преминала като сярна и се скри в една от надилите.

Пожелах да се срещна с игуменката. След десетина минути дойде при мене стара калуđerка. Подробно ме разпита кой съм, откъде съм и защо съм дошла. След като дълго говорихме, се оказа, че тя не е игуменката, а тая която преди време е разведжала учениците от с. Аленово. Отново настоях. Най-сетне тя дойде и аз ѝ обясних, че във в-к „Борба“ е публикувана статия за една от калуđerките. Дори и прочетох статията.

Игуменката веднага ми каза, че става дума за 16-годишната Величка Димитрова Илиева. Жителка на с. Мала Преславница, Силистренски окръг. В манастира е дошла на 10 години и вече 6 години как живее тук.

Настоях да се срещна със самата Величка. Имаше кан да ми откажат, защото твърдят, че тя е само послушница, т. е. светско лице.

Беше същата девойка с миловидното лице, която видях при визитането си в манастирския двор. Обясних ѝ защо съм дошла. Прочетох ѝ статията. Разбира се, за нея тя не беше чувала. Замисли се девойката, а след това започна да разказва своя нерадостен живот.

Били две деца. Родителите им се разделили и всеки си създал нов семейство. Величка останала при баща си. Но той непрекъснато я тормозел, бил я и я изпъжда. Тогава била в V клас. Трябвало да ходи на училище, а нямала учебници. Председателят на народния съвет ѝ купил, но въпреки всичко, тя останала в същия клас. От скитнически живот заболяла от ревматизъм. Но няма кой да ѝ грижи за нея. И тогава, за да „успокоят“ съвестта си, роди-

телите ѝ и някои роднини я завеждат в Арбанашкия манастир.

В края на миналата година тя си отишла в село. Стояла там 5 месеца. Другарките ѝ се опитали да ѝ помогнат. Заела се и комсомолската организация. Купили ѝ рокля. Дори я приели за член на Комсомола. Но... пак се наемали калуđerките, наговорили ѝ близките ѝ и те започнали да ѝ увещават. Говорили ѝ, че е болна и не ще може да се омъжи никога, няма да може да работи. А и образование няма никакво. Нейната съдба е свързана с манастира. И на тази крехка, неукрепнала душа това и трябвало. Отчаяна от живота, който ѝ представял „близките“ ѝ, тя се завърнала тайно в манастира.

Няколко неща тя скри, но нейната съседка Мария Александрова, която също е била в манастира, но сега е омъжена в с. Арбанаси, ми обясни всичко.

Опитвах се да разкажа за Величка за величието на епохата, в която живеем, за перспективите на младежите. Упирекнах ѝ, че в черното расо тя не ще може да осъществи нито една своя мечта, че не е оправдала доверието на комсомолската организация. Мон-

то въпроси я разтревожиха, отово ѝ поставяха на кръстопът.

Престъпна подигравка е един човешки живот! Нима манастирите са тези, които ще дават приют на изпадналите в беда хора? Толкова грижи за лекуването и възпитанието на изоставени деца полага нашата социалистическа държава! Трябва да упремем и народния съвет и обществеността в с. Мала Преславница. Не можем да оправдаем и ръководителите на село Арбанаси, вод носа на които калуđerките вербуват такива млади момичета.

Девойката трябва да напусне манастира! Тя трябва да бъде изтръгната от лапите на религиозния фанатизъм! Да ѝ се посочи пътя, по който ще намери своето място в живота! В това благородно дело могат да помогнат и обществените организации в с. Мала Преславница и Арбанаси, и комсомолската организация в нашия окръг! Нима в епохата когато човекът лети в Космоса, религиозният фанатизъм ще трови душите на млади хора?

Николай БОЖКОВ

чрез Обществения редакция на в-к „Борба“ и с. Орхановица

Вестта

Мистер Хърт спеше. Сам, изолиран от целия свят, той с удоволствие се отдаваше на любимото си занятие. Вдигаше и издигаше нормално и леко му хъркане издаваше пълната хармония между доброто храносмилане и приятните розови сънища, които го владееха с пълна сила.

Изведнџ един от най-секретните телефони извън провинциално. Хъркането, секка, тялото на мистер Хърт се издига, ръката му жадно грабна слушалката. Тоя телефон трябваше да прозвъни само в три случая: започването на атомна война; сключването на мирен договор с Германия и говорянето на комунистически Китай от Чан Кай Ши.

— Ало, ало! Мистер Хърт! — някакъв уплашен дрезгав глас трепереше в мембраната — Мистер Хърт!

— Чувам, дявол да го вземе не съм глух! — кресна мистер Хърт и усети, че от радост ченето му се схваща. — Какво, война? Къде, кога? Комунистите са изпрепани до крак! Великолепно! Два петролососа с уиски за момчето Кенеди!

Но дрезгавият глас измъчеше и жално продължи:

— В Космоса! Човек в Космоса! Вече прави втората обиколка на земното кълбо!

Тук мистер Хърт позелена като жаба.

— Стига! — кресна той и стовари милитаристичен юмрук върху възглавницата. — Стига сте ни заблуждавали! Написте спитнижи капят като гнили круши.

Дрезгавият глас тактично помълча и, едва след пауза от пет минути, добави унило.

— Комунистите изпратиха втори човек в Космоса!

Мистер Хърт стоя неподвижно един час без да помръдне.

Д. ХЕМУСКИ

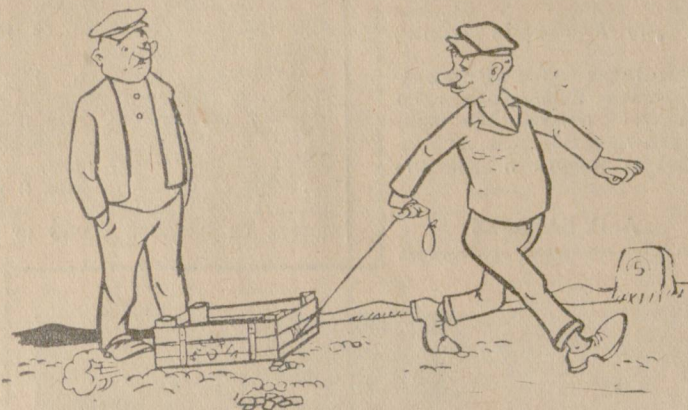
Кар. А. Гецов

— Мен съм не ме хваща, а оня горе спал!..

Пред гроздобер

Кар. П. БОРСУКОВ

— Къде си тръгнал с тази шайга?
— Ще мина с нея из окръга да видят всички, че сме готови за гроздобера!

Погубени надежди

Беше към средата на учебната година на една от гимназиите в окръга. Кооперативната права „Детелина“ се вътрна като обезумяла в стопанския двор и... не можа да каже нищо. Наобиколиха я останалите животни и като я гледаха със съчувствени погледи, предлагаха различни мерки за възвръщане на „Детелина“ към нормалното ѝ състояние. Една стара крава настояваше да ѝ леят куршум, защото явно се виждало, че е уплашена от нещо.

— Как уплашена! Не виждаш ли че постоянно се хили чак до рогата! — възразяваха младите юнци. — По-скоро е откачила от някакво силно радостно възбуждение.

— Може би е подочула, че я награждават за висок млеконадой! — измуча една симпатична, но като си припомни, че „Детелина“ хич я нямаше по тази дисциплина, подвиг опашка.

На разсъмване състоянието на „Детелина“ се подобри. Като избистряше поглед, по едно време тя започна да мучи напълно по кравешки.

— Вчера — разпръсна тя — наруших стопанските правила и рекох да се разходя из селото. Какво да се прави — кравешко любопитство. Не знам как, но се намерих в градината на нашата гимназия. Да не ме разберете криво, че съм отишла да пакостя. Не! Просто умирах от желание да се нахкам с едно цреце градински формат и най-важното, да видя от близо основа младо поколение, за което само мечтаем в блажените си кравешки сънища. И тука именно стана чу-

дото. От отворения прозорец на училището идваше до ушите ми нещо, от което все повече и повече ми се завиваше свят. Представите си, много двойки и младежки един след друг ставаха и гласно обещаваха, че веднага след като се снабдят със свидетелства за завършено средно образование ще постъпят на работа в животновъдството, т. е. ще дойдат да се грижат за нас.

Това беше достатъчно всички животни да се разпръснат от радостната вест. Започнаха те усилено приготвяне за голямото събитие. Но мина учебната година. Мина и определенният от Окръжния комитет на Комсомола срок за постъпване на работа в животновъдството. Много комитетски постъпиха. Но и много артистича. Много от цветата, които животните бяха приготвили за посрещането им, увяхаха.

Най-послед един от възрастите „деда“ донесе телеграма, в обора, където се извиваше действото на нашия разказ и натъжен до сълзи прочете:

„Скъпи пернати, еднокопитни, рогасти и други от този род! — гласеше телеграмата. — Гледайте да заживеете с мисълта, че ние няма изобщо да дойдем при вас, защото действително това е така. Но какво да се прави! Нали всичко което се обещае, не е казано да се изпълни! Прощавайте! Като ви срещаме до магазините във вид на продукти ще си спомняме за вас!“

После четецът извади син плик, разпечатва го и зачете: „Мили животни, ние не сме от тия, които ви излъгаха и не искат да дойдат

Из тетрадката на един ученик от с. Дъско

1. Ракия

(Диктовка)

Пенчо Колев и Поно Стефанов са трудолюбиви. Но не на блока. Те берат сливи. Берат, но не ги продават. Не ги правят и на компот. От сливите варят ракия. Варят и пият. Но пиенето е вредно за здравето.

2. Градинка

(Съчинение по картинка)

В градинките цъфтят цветя. Там има и пейки. Нашето село има градинка. Цветята в нея мирисат хубаво. Но шилетата не разбират от цветя. Те ги пасат. Стопаните им разбират, но не си ги прибират. В нашата градинка вече не цъфтят цветя.

3. Учивост

(Парезикс)

Христо Казалмисов го критикуваха в многообразието. Имаше защо. Но той се разсърди. Срещна редактора и му каза:

— Коего куче ме е ухапало, все е побесняло.

Той е ветеринарен лекар.

Преписал: Иван Иванович

(По диктовка на П. Стефанов и И. Добружалев)

Август е горещ месец и температурите често достигат до 30 градуса на скала. Тежко му, който остане в такава време на сухо.

Дори прасето, което си е иначе лениво животно, се гмурва пъргава в голята и от там със състрадание поглежда на всички, които си нямат своя локва. И си е спокойно, защото всяка вечер му поднасят от кооперативната ярма, а тя е много хранителна и от

нея бързо се пълнее. А от добре охраненото прасе стават тлъсти пържоли, гарнирани със сочна салата.

Но аз се улякох по пържолите и пропуснах много други неща. Например, поливането. Защото, който не полива, не може да очаква и добра реколта, а като няма добра реколта... може да останем на сухо.

— Всяка капка вода сега

БРОНЗОВА ИСТОРИЯ

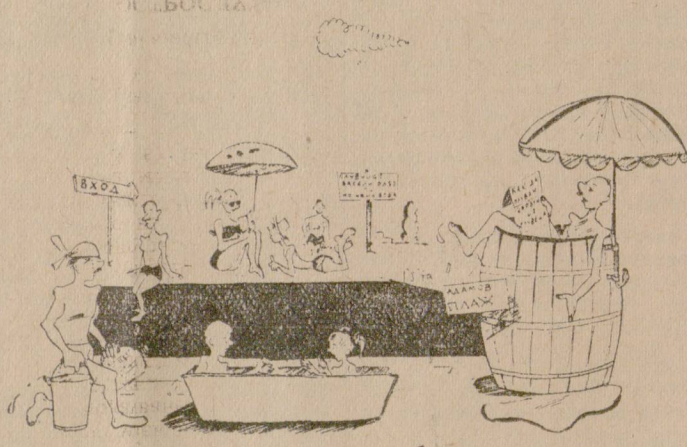
— Не, не мога да се съглася с тази твоя „теория“ — рязко прекъснах моя събеседник Иванов, когато той каза, че сега живеем в епохата на бронза.

— Почакай! — замоли ме той и продължи: — В един слънчев ден през 1959 година Христо Русев Колев, бригадир в „Пренос-превоз“ — В. Търново, седял върху карусерията на току-що разтоварената кола в Дълга лъка. Седял, а в главата му като бун поток течала мисълта: „Бронз, бронз, бронз!... Само едно килограмче бронз, преден на „Вторични суровини“ и... в брой 14 левчета.“ Тук изведнџ мисълта на Хр. Колев спряла — някакъв отразен слънчев лъч заслепили зрението му. Ставайки, той ахнал от изненада — лъчите отразявали мъжещ се надблизо двукилограмов бронзов винт. Той „грабнал“ нещастния винт и го скрил или по-точно — присвоил. Или още по-точно — откраднал.

Така започва своята иманярска дейност Хр. В. Колев. След това, в съучастие с Генчо Генчев и Ламбо Христов „Победа“ и Ламбо Христов „Ламбев“ от „Пренос-превоз“ — В. Търново, започват кражби на бронзови части от различни предприятия в окръга, къ-

Кар. А. Гецов

Плувният басейн в Г. Оряховица е готов от една година. Но не работи, тъй като няма кой да го напълни с вода.

Без думи

също така, че нито чрез интервенцията, нито чрез държавния военен преврат може да дойде свободата, правото, суверенитетът, независимостта и прогресът за кубинския народ.

Те бяха революционери, истински патриоти, които се бореха за суверенитет, независимост, икономическа самонадеянност на Куба като първа стъпка на революцията.

Победата на кубинската революция премахна властта на североамериканския империализъм над Куба, ликвидира полуколониалната система и установи пълна суверенитет и независимост на страната и изтръгна националните богатства от ръцете на компанията и североамериканските монополи.

За това империалистите-янки са врагове на кубинската революция.

Те полагат всички усилия да възстановят стария режим, да възврат изгубените си привилегии.

Целият свят разбира това. Вижда го и всеки кубинец.

Тези, които оправдават интервенцията и се молят за нея, тези, които я желаят, знаят, че искат унищожаване на националния суверенитет, превръщането на Куба отново в колония и поробване на нацията. Те са готови да продадат Родината си, която отдавна нямат и която не ще имат никога, за да си възврат привилегиите, да задоволят дребнавите си интереси и неанситните си амбиции, желаят да възстановят експлоатацията над работниците и селяните.

Контрареволуцията всеки ден затъва все повече в благата на предателството. И затова всеки ден стават все по-малки надеждите за връщане назад.

Патриотичната, демократичната и социалистическата революция на кубинския народ е непобедима. С всеки изминал ден тя става все по-силна и по-могъща.

Нито спиране доставките на петрол, нито премахването на захарната квота и установяването на икономическа блокада, нито престъпните саботажни и атентатни, нито нахлуването на наемниците, организираните, обучените, въоръжените, пренесени и подкрепяни от САЩ, нито кампанията на католическата държава и кражбите на някои предатели можаха да нанесат вреда на кубинската революция. Напротив, тя излезе победителка срещу всяка агресия и се оказа по-силна срещу всяка атака.

Срещу престъпната интервенция нашият народ е готов да се бори, ръководен от Фидел Кастро, под победния девиз „Родина или смърт! Ще победим!“ Срещу една престъпна интервенция бяха се вдигнали гневно народите от Латинска Америка и трудещите се от цял свят.

При една престъпна интервенция от страна на САЩ срещу малка Куба ще покажат своята сила и социалистическите страни, за да се гарантира и уважава кубинския суверенитет и правото на кубинския народ, да ръководи сам без външна намеса съдбата си.

(Статия от кубинския вестник „Нотискас де ои“ от 21 юли 1961 г.)

струва жълтица — казват старите хора.

И с право. Колко ли жълтици е разпилал тогава началникът на помпната станция в с. Добри дял, Минчо Гюнев, който изпраща водата от извори чак към Козаревец, без каквото и да е отклонение към поливните площи? И сега се получава така, че водата единствено се изпозва от козаревчани за пране, за поливане на къщи, ни цветя, частни зеленчукови градини, но не и на кооперативните блокове.

Крива е сметката и на селата Козловец, Балван, Дъско, Д. Оряховица, Камен и Стражица. Те вероятно си мислят, че високите добиви се получават лесно — като цитатина от приказката: „Ори, мели, як!“

— Който засушава, той и да напоява — мислят си те. — Природата си знае работата. Защо да ѝ се мешам?

Да, но природата е недосетлива. Тя сега сигурно си лежи някъде на скала и изпирда неблагодарно на мързеливите. А неполнените култури наведжват повяхнали листа надолу. Видът им е твърде печален.

Но защо не разчекне някой поне жаба на кол? Моят дядо, който беше градинар и разбираше от много работи, ми е разправял на времето, че ако времето се засуши, трябва да се разчекне жаба на кол и гогава обезателно ще рухне обилен дъжд. Това, разбира се, не е вярно, но дори и ако някой реши на шегата да опита, няма да може, защото и жабите не се хващат на сухо.

Затова е най-добре да запретнат крачолите, да размахат мотини и да напоят с обилна влага широките кооперативни блокове. Иначе, може и наесен, когато се броят плитетата и се пълнят хамбарите, да останат на сухо. А на сухо не е съвсем приятно, защото август е горещ месец.

ИВАН ИВАНОВИЧ

Справочник на читателя

КИНО

Градските кини в окръга ще прожектират от 14 до 20 август следните филми: „9 септември“ — В. Търново; „Не искам да се жени“ — В. Търново; „Византизмът, бабо!“ — А. Константинов — Силистра; „Ногоошките пунци“ — Академия „Лавров“ (кучето от теснината) — „У дома!“ — Д. театър — Навлак; „Понес за една девойка“ и „Сленин музикант“ — Навлак; „Напредък“ — Г. Оряховица; „Юселини от урагана“ — „Катсифро“ и „Любовта на павла“ — Хр. Ботев — Елен; „Аз, който са над 40“ — „Момичето от черни коси“ и „Дунавски вълни“ — Хр. Ботев — Ясеновец; „Нашия ранг“ и „Операция „Кобор“ — Хр. Ботев — Гара Г. Оряховица; „В нощния вълк“ и „Графиня Мария“.

ТЕАТЪР

На 19 август гостува атлантическият театър „Спиритизмат“ с комедията на Карло Гоцони „Намръненият олагодетел“, Салона на ДНА.

КОНЦЕРТИ

В легия театър: на 24 август — унгарски духов оркестър за популярна музика; на 25 август — певачката вокално-инструментален състав.

Под патронажа на предприятията „В. Мавриков“, „В. Коларов“, ТПК „Нъв живот“ и Окръжна болница днес и утре

ЦИРК „ОРИОН“

гостува в града Ви с

международна женска програма

Участвуват 40 артистки от Г. Д. Република, Чехословакия, Унгария, Румъния и България.

Единствен мъж на манежа комикът — СЕДОЙ
Гост на програмата за града Ви е известният румънски хуморист-имитатор

МИРЧА КРИШАН

Музикалното оформление на програмата се изпълнява от джаза на „Ферия върху лед“

Дневни от 18 ч.

Вечерни от 21 ч.

За колективни посещения телефон 25-59

ОБЯВЛЕНИЕ

Висше народно военно училище „В. Левски“ — гр. В. Търново

ОБЯВЯВА,

че търси инженери за преподаватели

по следните дисциплини: машинно чертане, съпротивление на материалите, машинни елементи, основи на взаимозаменяемост, термодинамика, хидродинамика, металорежещи машини, електротехника, двигатели с вътрешно горене, технология на машиностроенето, преподаватели по висша математика и руски език.

Условия за работа и заплащане, съгласно щатните таблици и Постановление № 160 на Министерския съвет, както във всички висши учебни заведения.

Подробни сведения в щаба на училището всеки ден

ОТ УЧИЛИЩЕТО

в-к „БОРБА“

Стр. 4. бр. 97 от 12. VIII. 1961 г.